

Vážení Tajovčania, milí čitatelia Tajovských novín!

Na začiatku mi dovoľte, keďže je to prvé tohto-ročné číslo, zaželať nám všetkých v roku 2025 veľa zdravia, šťastia a božieho požehnania.

Zamýšľame sa nad obsahom prvého čísla nového ročníka našich aj vašich novín. Ako ste si už za posledné roky mohli všimnúť, že každé číslo nesie vo svojom obsahu nejaký leitmotív teda ústrednú, nosnú myšlienku. Toto číslo obsahuje symbiózu histórie a modernej súčasnosti.

Teší nás a je nám cťou, že dokonca nás čítajú aj v ďalekom bruselskom Európarlamente. Tajovské noviny získali uznanie od europoslankyne Lucie Yar pre našu Anitku Murgašovú: ...musím povedať, že to, čo robíte ako šéfredaktorka novín obce Tajov, je úžasné. Ako bývalá novinárka špeciálne oceňujem práve takéto aktivity, ktoré udržiavajú naše komunity nielen informované, ale tiež ich spájajú a budujú spolupatričnosť. Pretože tá sa nám na Slovensku akosi vytráca. Opäť som sa presvedčila o tom, že na Slovensku máme veľa šikovných a múdрых žien, ktoré sú naozaj do koča aj do voza.

Tieto slová sú zaväzujúce. Nesmieme čitateľov sklamať, pretože adresátni Tajovských novín už nie sme iba my, Tajovčania! Je to aj svet. Tak ako pred 530-timi rokmi.

História – magistra vitae est, s doslovným prekladom - dejiny sú učiteľkou života v plynúcom kalendárnom roku je ústrednou témou existencie našej dedinky pod Kremnickými vrchmi.

Rok 2025 je rokom 530. výročia konštituovania našej obce Tajov. Podpísanie dohody o vzniku Turzovsko-Fuggerovskej obchodnej spoločnosti 16. marca 1495, teda pred viac ako piatimi storočiami udávalo životný trend obyvateľom tejto významnej hutníckej lokality. Patrila k najmodernejším technickým usadlostiam v monarchii, v Európe.

Súčasnosť obce, jej myslenie akosi nechce korešpondovať s dnešnou dobou, s 21. storočím! Nedostatky vidieť na každom kroku!

Mgr. Janette Čimermanová
Starostka obce

Tajovčania, podme spoločne lepšie dýchať!

A to teraz nemyslím len obrazne v rámci medziludských vzťahov, ale doslova a do písmena. Keby bola možnosť, hneď by som ju uzákonila, ako ďalšie po Desatoro božích prikázani.

*Ešte včera bola zima,
a dnes je už pekná jar,
poberaj sa, starec marec,
ta, kam išiel február.*

*Čo zistíme v kalendári?
Že slniečko viacej žiari,
sniežik sa aj v hore topí,
nezostanú po ňom stopy.*

Tešíme sa všetci z jari.

*Sneženkam sa v tráve darí,
natrháme z nich aj mame,
do vázičky jej ich dáme.*

*Vrbe rastú puky veľké,
nachystá v nich peľu včielke.*

*Dunčo žmurká na svet
z budy:*

„Príroda sa celá budí!“

Eady pukli, sneh sa stráca.

Načo kryť sa? Načo báť sa?

Všetci dobre vieme, že čisté ovzdušie je pre naše zdravie a život vôbec nevyhnutné. V letných mesiacoch sa vzduch, ktorý dýchame vyznačuje spravidla dobrou kvalitou. Problém nastáva v zimných mesiacoch, kedy z našich komínov uniká do ovzdušia množstvo znečisťujúcich látok, ktoré nemalou mierou prispievajú nielen k ochoreniu dýchacej ale aj obehovej sústavy.

Pokračovanie na str. 2

Keď severák vo februári neduje, potom v apríli strechy rozduchuje.

Pokračovanie zo str. 1:

Jedenáste prikázanie by mohlo znieť: Kúr tak, ako chceš, aby kúril tvoj sused!

Áno, žijeme na dedine, kde vykurovacie obdobie u nás pretrváva približne od septembra do mája. Avšak kúrme rozumne, aby sa nestal Tajov súčasťou nekvalitného ovzdušia a my by sme sa stali rizikovou obcou.

Každý z nás môže byť nápomocný pri zlepšení kvality, ak bude mať na pamäti 3 základné otázky správneho vykurovania:

- v čom kúriť?
- čím kúriť?
- ako kúriť?

Verím, že keď budeme používať kvalitné a udržiavané kotle, či pece, nebudeme spaľovať odpady, ani mokré drevo a budeme rozkurovať, aby dym nebol hustý a čierny, tak nám tieto jednoduché zásady pomôžu inhalovať omnoho kvalitnejší vzduch.

Aby sme boli pri tejto stručnej „OSVETE“ dôslední, nezabúdajme, prosím, po vykurovacej sezóne na sezónu záhrad, keďže sa postupne púšťame do ich čistenia a zveľačovania.

S týmito aktivitami nám vzniká záhradný odpad v podobe pokosenej trávy, lístia, zvyškov z orezávania stromov a kríkov, ktorého cesta však nesmie končiť na ohnisku. Pri spaľovaní biologicky rozložiteľného odpadu vznikajú znečisťujúce látky, ktoré výrazne ohrozujú zdravie a významne ovplyvňujú kvalitu ovzdušia na lokálnej úrovni. Spaľovanie odpadu, teda aj v záhradách, je navyše zakázané a hrozí pokuta až do výšky 1 500 eur. Záhradný odpad má svoje praktické využitie v podobe kompostovania. Kompost vieme využiť ako hnojivo pre ovocné stromčeky a výživnú zeminu.

Odpadové hospodárstvo

Pri tejto téme a fotodokumentácii, ktorú vám ponúkam z minulého týždňa, som ostala doslova v nemom úžase a rozum mi zastal, tak ako po vzhliadnutí týchto záberov, určite aj vám! Pýtam sa: „Či sme všetci Tvoji Pane Bože???“ Pretože tieto barbarské činy nemajú s humanitou a civilizáciou skutočne nič spoločné.

Už tieto skutky nebudú iba napomenuté so zdvihnutým prstom ale rovno podané trestné oznámenie na neznámeho páchatela na enviroplíciu!

Z príjemnejšieho súdka

1. Keďže mnohí z nás využívajú nakupovanie cez e-shop a sú pracovne vyťažení, aj v našej obci sa nám podarilo zabezpečiť **BalíkoBOX**, ktorý sa nachádza oproti pošte, aby ste si svoju objednanú zásielku mohli prevziať efektívnejšie, rýchlejšie a pohodlnejšie.

2. Na zrekonštruovanej starej škole, prístupný pre celú verejnosť, je namontovaný **AED defibrilátor** na záchranu ľudského života.

Akonáhle by ste sa ocitli v situácii, že musíte poskytnúť prvú pomoc, nepodľahnite panike, volajte najprv rýchlu zdravotnú pomoc a potom mne na číslo 0918 822 676 (ja a moje dve kolegyně sme boli odborne zaškolené), takže kým príde záchranná služba, vieme vás usmerniť ako defibrilátor použiť.

AED defibrilátor je veľký pomocník, pretože automaticky analyzuje rytmus srdca a poskytuje hlasové inštrukcie pre oživovanie a podanie elektrického výboja, ak je to potrebné. Skrátka rozhoduje za vás, inštruuje vás, ale hlavne, pomáha človeku pri záchrane života!

3. Jánka hostina

Bude sa konať 21.6.2025, tradične na obecnom námestí. Milí spoluobčania, je sa aj tento rok načo tešiť! O dobrú zábavu, súťaže, tombole a občerstvenie nebude núdza!

4. Mliekarnička

Plány sú vždy veľké a ich docielenie však takmer vždy súvisí s dostatkom finančných prostriedkov. Tento rok by sme sa radi konečne pustili do rekonštrukcie našej tzv. *mliekarničky*, ktorá by mohla slúžiť pre obec ako menší zdroj prínosu finančných prostriedkov z nájmu. Napr. pre administratívu... Ak vás však napadne akýkoľvek iný účel prenájmu, rada si návrh vypočujem a spoločne ho zrealizujeme.

„Dejiny sú naplnené príkladmi o vernosti psov viac ako o vernosti priateľov.“ Guy De Maupassant

Ďakujem Vám aj v mene redakčnej rady aj za vaše budúce podnety. Majme oči na stopkách a nenechajme si našu dedinku znečisťovať a likvidovať cudzím zavinením. Buďme hlavne my, domáci, príkladom pravej ľudskosti a súdržnosti!

JC

Už 530 rokov žije Tajov

Obec Tajov má významnú a bohatú minulosť. Nepatrí síce medzi najstaršie obce, no zásluhou hutníckeho závodu, ktorý v Tajove pôsobil od roku 1500 až do roku 1892, sa stala celosvetovo významnou.

Hutnícky závod spracovával tony medenej rudy z banskobystrických baní a v období 19. storočia dokonca z celého Uhorska. Najväčší celosvetový rozmer dosiahol v období Turzovsko-Fuggerovskej obchodnej spoločnosti (ďalej Spoločnosť) – Ungarischer Handel (1495 – 1546), kedy sa spracovaná medená ruda z Tajovského hutníckeho závodu vyvážala do celého sveta a predávala na najvýznamnejších európskych trhoch.

Severnou cestou sa dostávala cez Sliezsko a Poľsko do prístavov pri Baltickom mori Gdansk a Štetín a loďami ďalej do Hamburgu, Lübecku, Antverp, Amsterdamu, Lisabonu. Z Lisabonu potom okolo Afriky až do Indie.

Južnou cestou cez Budín (časť súčasnej Budapešti) sa dostávala do prístavov na Jadranском mori Terst a Senj, odtiaľ sa dopravovala do Benátok.

Západnou cestou cez Bratislavu, Viedeň sa zasa dostala do nemeckého Norimbergu. Predávala sa vo veľkých poľských mestách Vroclav, Krakov, Toruň, odkiaľ sa dostávala do ďalších európskych metropol – Prahy, Lipska, Brna. Med' z územia Slovenska v tomto období ovládla svetové trhy.

Tajovský hutnícky závod bol súčasťou Banskobystrického mediarskeho podniku. Hutnícke závody Spoločnosti v Tajove a v Moštenici boli najmodernejšími nielen v celom vtedajšom Uhorskom kráľovstve, ale patrili k najmodernejším a najvýkonnejším v celej Európe. V Tajove bol postavený najväčší šplajsovací závod so šplajsovacími hutami.

Vznik Tajova sa spája priamo s postavením hutníckeho závodu Turzovsko-Fuggerovskou spoločnosťou v roku 1500, kedy sa prvýkrát spomína huta v Tajove v podobe Teya. Okolo tejto huty sa stavali aj obydlia pre pracovníkov tohto hutníckeho závodu. Tie vytvorili základ vzniku neskôr hutníckej osady a neskôr obcí Tajov a Jabříková.

NEZABUDNI, ŽE TU SÚ TVOJE KORENE...

Foto: Rudolf Greš

Obec pozná nielen presný rok svojho vzniku, no pozná aj meno svojho zakladateľa. Bol ním Ján Turzo zo spišských Betlanoviec, ktorý spolu s Jakubom Fuggerom z Augsburgu 16. marca 1495 založili Turzovsko-Fuggerovskú obchodnú spoločnosť – Ungarischer Handel. Základom spoločnosti sa stal Banskobystrický mediarsky podnik – Neusohler Kupferhandel so sídlom v Banskej Bystrici. Ján Turzo po získaní medeno-strieborných baní v priestore Banskej Bystrici následne skupoval staršie huty. Zároveň nechal postaviť aj úplne nové v Tajove a v Moštenici.

Ako z krátkeho historického exkurzu vyplýva, Tajov už pred viac ako pol milénium udával, ak nie svetu, tak Európe určite, tón na komerčnom, ekonomickom význame.

Nemali by sme s k tomu aspoň trochu priblížiť, a tak si uctiť svojich predkov, zakladateľov tejto krásne dedinky pod Kremnickými vrchmi v Tajovskej doline? Aj toto číslo budú čítať naši poslanci v Európarlamente, pretože Tajov určite patril a patrí podľa historických zásluh do povedomia Európy!

Vladimír Sklenka z monografie Tajov a Jabříková, AM

Tajov

*Tajov, Tajov, Tajov,
dedinka malá,
tam som ja vyrástol,
môj otec aj mama.*

*Pred naším domom
počul som potok tiecť,
keď som šiel do školy,
nad ním som musel prejsť.*

*Na prvé prijímanie
oblek som musel mať,
a nie hocijaký –
musel mi pasovať.*

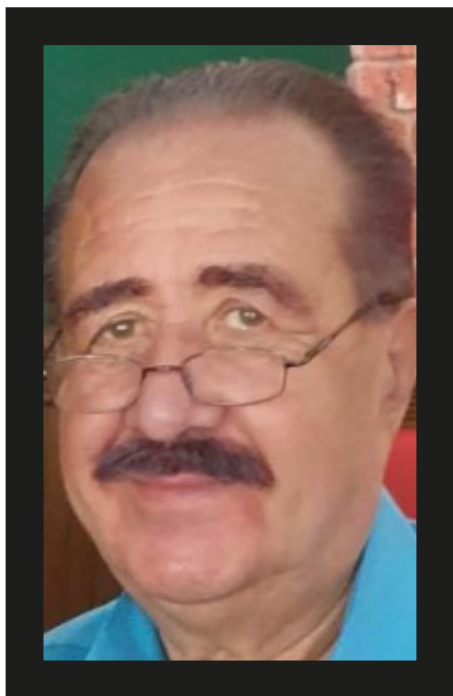
*V Skubíne krajčír bol,
Necpál ho volali,
ten mi ušil oblek,
krásny, zelenkavý.*

Rudolf Greško 9-ročný na 1. svätom prijímaní v Tajove v roku 1942

Spomienka viac ako 90-ročného Rudolfa Greška na svoje rodisko – jedného z najstarších tajovských rodákov

„Dejiny nás učia, že vojny začínajú, keď vlády uveria, že cena agresie je nízka.“ Ronald Reagan

(1954 – 2024)

Priekopník modernej ortopedickej protetiky

6. decembra 2024, na sv. Mikuláša, sme sa navždy rozlúčili so Štefanom Šebom, v tajovskom kostole sv. Jána Krstiteľa, v ktorom ho rodičia na sklonku roku 1954 pokrstili. Števk, ako sme ho väčšina volali, vyrastal v Tajove s piatimi súrodencami.

V mladosti často pomáhal tatíkovi – Jozefovi Šebovi – s technikou pri divadelných predstaveniach a rôznych vystúpeniach. V roku 1983 sa oženil a presťahoval do Banskej Bystrice. Neskôr sa mu narodila dcéra Soňa, pre ktorú bol vždy milujúcim a starostlivým otcom. Bol na ňu veľmi hrdý.

Po absolvovaní základnej školy v Tajove a Gymnázia v Banskej Bystrici odišiel na dvojročné nadstavbové štúdium v odbore ortopedický protetik na Strednú zdravotnícku školu do Bratislavy.

Po skončení štúdia sa vrátil do Banskej Bystrice a zamestnal sa vo Fakultnej nemocnici s poliklinikou ako ortopedický technik na Protetickom oddelení, kde vyhotovoval rôzne ortopedické pomôcky pre pacientov.

V jeho profesijnom živote najvýznamnejším obdobím sa stal v 80.-tych rokoch 20. sto-

ročia pobyt v nemeckej firme Otto Bock v Mníchove, ktorá vyrábala kvalitné moduly protézy pre pacientov po amputáciách končatín a na základe toho sa stal **priekopníkom stavby týchto modulárnych protéz v Banskobystrickom kraji**. Vypracoval sa na vedúceho technického oddelenia a uznaného odborníka v tejto oblasti.

Od 90.-tych rokov pokračoval v tejto práci vo firme Ortotech s. r. o, ktorá prevzala protetické oddelenie z Fakultnej nemocnice, a pracoval tam až do svojho odchodu do dôchodku.

Ako človek a brat bol priateľský, veľkorysý, nesmierne pracovitý, zručný a nápomocný v rodine. Ako dôchodca veľa energie venoval zveľaďovaniu rodičovského domu v Tajove. Vo svojom živote pomohol mnohým ľuďom – či už profesionálne, radou alebo aj finančne. Na druhý svet si odniesol plnú náruč dobrých skutkov, ktoré robil v tichosti, bez hlasného propagovania.

Všetkým nám chýba a s láskou naňho spomíname.

Sestra Zuzana Molnárová rod. Šebová

140 rokov od narodenia Hany Gregorovej

Hana Gregorová – Lilghová
(* 30. 01.1885 Martin - † 11. 12. 1958 Praha)

spisovateľka, priekopníčka ženského hnutia na Slovensku, manželka Jozefa Gregora-Tajovského

Je nemravné premrhať mladosť nekonečným háčkováním čipiek do výbavy a poníženým čakaním ženicha. Nastal čas, aby aj na Slovensku prestala bojzlivá poslušnosť žien voči mužom – pánom.

Tieto slová sú z pera spisovateľky Hany Gregorovej, našej prvej významnejšej feministky. Napísala ich pred viac ako 100 rokmi na základe vlastných životných skúseností a v konzervatívnom Martine spôsobila veľké pohoršenie. Baťko Vajanský si dokonca pred mladou autorkou odplul.

Ak sa pozrieme na generácie našich starých a prastarých mám, potom ani na domácej pôde nie je problém nájsť takéto obrazy žien. Mnoho rokov pred nami malá Hanka spo-

„Hlad a láska určujú celé ľudské dejiny.“ Buddha

znala, čo znamená byť ženou. Hana Gregorová, jedna z mála spisovateľiek, na začiatku minulého storočia, ktorá zvädzala revolučné boje za práva žien. Odsudzovali ju nielen muži, ale hlavne ženy. Aj dnes sa tvárimo, že nepoznáme malé dediny „na konci sveta“, kde sa muži po práci opíjajú, a ženy ich čakajú doma s deťmi. Môžeme sa ďalej tváriť, že neexistujú ženy, ktorých jedinou túžbou je „vydať sa dobre“, čo znamená úporné naháňanie „dobrej partie“ bez štipky dôstojnosti a hrdošti, pretože už dávno stratili zmysel týchto slov... „dievča chudobné, a ešte k tomu „skazené knihami“, už to stačilo, aby sa ma nápadníci včas stránili. Nechýbalo veľa, aby sa ma začala zmocňovať beznádejnosť. Nevydám sa! A ak nie vydajom, ako si vyriešim svoju budúcnosť?“, tak píše Hana Gregorová vo svojej knihe *Spomienky*.

Z uvedených vehementne prízvukovaných postojov sa tradične odvodzuje záver, že na Slovensku bola všeobecne nepriaznivá klíma voči emancipačným snahám žien. Podobným pohľadom bola poznačená veľká väčšina príspevkov slovenskej historiografie na túto tému. Zdôrazňovali sa predovšetkým vyslovene konzervatívne postoje Svetozára Hurbana Vajanského a Ľudmily Podjavorinskej...

Radikálna Hana Gregorová, ktorá sa vymykala dobovým konvenciám, si vo svojom pokuse o historický prierez emancipácie žien ako prvú a hlavnú položila otázku: „Je Slovenka účastná národného obrozenia?“ Aj ona prijala vžitú dobovú argumentáciu, podľa ktorej mohla žena dosiahnuť rovnocenný post a zásluhy vo verejnom živote iba po boku muža a v spoločnom presadzovaní národných záujmov. V reálnom živote však práve Gregorová proti tomuto chápaniu pasívnej roly ženy protestovala a narážala na nepriazeň bezprostredného okolia.

Hana Gregorová, rod. Lilgová, vyrastala v kultivovanom prostredí rodiny martinského farbiara v centre slovenskej kultúry na prelome 19. a 20. storočia. V roku 1907 sa v Martine vydala za spisovateľa Jozefa Gregora Tajovského a po svadbe spolu odišli do Nadlaku (dnešné Rumunsko - centrum Slovákov žijúcich v Rumunsku). Po boku manžela sa často vyslovovala aj k aktuálnym politickým problémom. V ich dome sa stretávali slovenskí i zahraniční literáti. Hana Gregorová mala tiež veľmi blízky vzťah k českej kultúre a s mnohými osobnosťami českého kultúrneho a verejného života si vytvorila celoživotné priateľstvá.

Hana Gregorová sa angažovala aj v ženskom hnutí, vyvíjala úsilie o emancipáciu žien, zdôrazňovala potrebu ich vzdelávania. Po manželovej smrti roku 1940 odišla za dcérou Dagmar do Prahy. Tam sa zapojila do protifašistického odboja

Zomrela v Prahe vo veku 73 rokov. Jej urna je uložená, podľa poslednej vôle Hany Gregorovej, vedľa manžela Jozefa Gregora-Tajovského na tajovskom cintoríne.

30. januára 2025 sa uskutočnila na tajovskom cintoríne spomienková slávnosť k 140. výročiu narodenia Hany Gregorovej, manželky Jozefa Gregora-Tajovského za účasti riaditeľa Domu MS v Banskej Bystrici a prvého podpredsedu MS Mgr. Mareka Hanusku, tajomníka MS pre problematiku národnostných menšín a zahraničné krajanské organizácie ThLic., Mgr. Viliama Komoru, PhD., starostky obce Tajov Mgr. Janette Cimermanovej a členov MO MS z Banskej Bystrice.

AM/JC/ACH

„Dejiny sú svedkami času, svetlom pravdy, živou pamäťou, učiteľkou života a poslom minulosti.“ Marcus Tullius Cicero)

Ako vznikli a kde sa vzali fašiangy?

Fašiangy, sú starobylým obdobím, ktoré v ľudovom kalendári symbolizujú prechodové obdobie medzi zimou a jarou. Spájajú sa v nich starobylé archaické slovanské agrárne kulty so stredovekou karnevalovou mestskou tradíciou, ktorá si v ľudovom prostredí našla svoje miesto, ako symbol ľudového veselí, zábavy, hodovania, pitia a predovšetkým patrí fašiangovým obchôdzkam v masákach. Fašiangové obdobie začína od Troch kráľov a končí pred Popolcovou stredou, ktorou začína obdobie štyridsaťdňového veľkého pôstu bez zábav, tancovačiek a svadiieb.

Slovo fašiang pochádza z nemeckého "vast-schane", čo značí niečo ako "posledný nápoj" alebo aj "výčap". V Česku sa nazýva masopust, teda čas bez mäsa.

Fašiangové obdobie vrcholí tradičným fašiangovým sprievodom zvieracích masiek i masiek parodujúcich ľudí na rôznych stupňoch spoločenského rebríčka, štedrou hosťinou a symbolickým pochovávaním basy. Maškary so sebou nosili ražeň alebo palicu, na ktorú im v navštívených domoch, ako odmenu napichovali klobásky, slaninu a iné pochutiny, tak objasnil pojem fašiangy etnograf Kysuckého múzea Mgr. Pavol Markech.

A ako bolo tohto roku v Tajove?

Najprv sa detičky z tunajšej MŠ 26. februára 2025 vyparádili. Materská škôlka bola zrazu plná rozprávkových postavičiek. Bola aj diskoteka aj maškrtky...

A potom prišla sobota - 1. marec 2025. O 13,00 hod. začal v Starej škole posledný fašiang pre všetkých Tajovčanov, malých i veľkých. 15 detí ako aj ich rodičia súťažili v maskách. Pridala sa aj prehliadka v maľovaní na tvár od tety Moniky Rafanidesovej.

No a potom už len pochutnať si na vynikajúcej kapustnici, chlebičku s masťou a cibulou a zatancovať si za hudobného sprievodu M. R. Band. Smäd si mohli zhasiť kofolou, pivkom alebo vínom.

Tento rok bola fašiangová zábava akási chudobná na účasť masiek! Že by odzvonilo tradíciám?!

AM/JC

Naše rodiny už nie sú tým, čím bývali, pretože sme pochovali tých, ktorí držali rodinu pohromade.

Tajovského divadelné dni 2025

21. - 23. 3. 2025 sa v Divadle Akadémie umení na Hornej 95 v Banskej Bystrici konala regionálna súťaž divadla dospelých celoštátna prehliadka Belopotockého Mikuláša – Tajovského divadelné dni.

Súťaž je vrcholným podujatím svojho druhu na Slovensku. Nesie meno jedného z najznámejších organizátorov kultúrneho života v čase národného obrodzenia a zakladateľa prvého slovenského ochotníckeho divadla Gašpara Fejérpatakyho-Belopotockého.

Hlavným cieľom súťaže je získavanie vedomostí, rozvíjanie zručností a umelecko-odborný rast neprofesionálnych divadelných kolektívov prostredníctvom poznávania, realizácie a prezentácie divadelnej tvorby.

Víťazný kolektív alebo jednotlivec podujatia je každý rok navrhnutý na účinkovanie na najstaršom festivale neprofesionálneho divadla v Európe – na Scénickej žatve. Súčasťou súťažnej prehliadky je aj udelenie **Ceny Jozefa Šeba**, ktorú dostáva najlepší ochotnícky herec alebo kolektív za originalitu prístupu k téme.

Tohto roku súťažili štyri divadelné súbory: divadelný súbor Jána Chalupku z Brezna s hrou Bohdana, Medzibrodské kočovné divadlo s hrou Čipkár, DOS Ráztočan z Ráztočky s komédiou Tajomstvo kúpeľov a Divadlo medzi BRODway s divadelnou reflexiou My všetci školopovinní.

Cenu Jozefa Šeba si odniesol Divadelný súbor Jána Chalupku (DSJCH) z Brezna za originálne prevedenie starej slovenskej povesti z predkresťanských čias na motívy troch zhavranených bratov – **Bohdana**. Tento motív je divácky známy zo slovenských divadiel či filmov. Názov povesti síce označuje bratov, ktorí sa pre kľatbu premenia na havrany, ústrednou hrdinkou je však žena – ich sestra Bohdana, ktorá má za úlohu ich odkliať. Bohdanin príbeh zdôrazňuje význam vzťahov v rodine a dôležitosť vzájomnej pomoci.

Výraznou dramatickou líniou súboru je uvádzanie slovenskej klasiky. Divadelná scéna z Brezna sa tiež orientuje na autorskú

Otvorenie TDD 2025-riaditeľka SOS Tatiana Salajová a Dušan Jablonský -ved.odd. pre divadlo SOS

tvorbu, predovšetkým v rámci Štúdia mladých, ktoré je súčasťou DSJCH a spolupracuje najmä so študentami a študentkami breznianskych stredných škôl.

V rámci tejto línie súbor experimentuje tiež s formálnymi prístupmi a v spolupráci s profesionálmi, absolventmi Akadémie

Záverečná klaňacka DSJCH a odovzdanie Ceny Jozefa Šeba – starostkou obce Tajov Mgr. Janette Cimermanovou a dcérou JŠ Mgr. Alžbetou Kulavjakovou-Šebovou

umení z Banskej Bystrice hľadá rôzne výrazové prostriedky.

Multižánrová inscenácia využíva živú hudbu, tanec a pohyb, ako aj prvky bábkového divadla, má zároveň ambíciu byť uzavretá a pracovať s princípmi nonverbálnej komunikácie, teda komunikácie bez slov pomocou gesta alebo mimiky, aby bol príbeh zrozumiteľný aj pre osoby so sluchovým resp. rečovým znevýhodnením.

Režisér a scenárista hry Matej Struhár hlboko načrel do bohatej studnice sloven-

Ukážka z drámy Bohdana

skej ľudovej slovesnosti, do ľudových balád, kalendárových zvyklostí (Morena). Tomu zodpovedá aj ich hudobné naštudovanie Veronikou Veverkovou a pohybová spolupráca Niny Ilievovej. Prirodzene pôsobí aj posunkový jazyk hercov vďaka Petrovi Vrtovi. Všetci obohatili inscenáciu prácou s takými prostriedkami, akými sú autorská

hudba, pohyb, tanec, práca s objektom na scéne a tiež posunková reč.

My, Tajovčania, môžeme iba závidieť toľkých a takých mladých ochotníkov spolu na jednom javisku. Bohom obdarená mládež s hereckým talentom! Majú pred sebou veľkú hereckú a tvorivú budúcnosť. Už teraz sú lepší ako niektorí *profesionáli*. Hodné by bolo ich vidieť v Tajove. Čo keby?! Kdeže si už pokročilo ochotnícke divadlo v súčasnosti....?!

AM a materiály SOS

„Viac než kedykoľvek predtým v dejinách stojí dnes ľudstvo na križovatke. Jedna cesta vedie k zúfalstvu a hlbokkej beznádeji. Druhá k úplnému vyhynutiu. Dúfajme, že budeme dosť múdri a vyberieme si správne.“

Oscar Wilde (1854–1900) írsky spisovateľ a básnik

Svätý Valentín, vrát lásku medzi nás!

Toto zamyslenie nemá vôbec nič spoločné s komerčným Valentínom, ktorý prišiel do povedomia ľudí v 90.-tych rokoch z USA a západnej Európy. Naplnil obchody srdiečkami a sladkosťami. Svetský sviatok zrazu zakryl spomienku na svätca Valentína. Okrem kresťanov, ktorých kostoly boli alebo aj sú zasvätené práve Valentínovi – Spišská Bela, Ladce, kaplnka v Križovanoch.

Ja som vyrastala v Spišskej Belej, kde je na Valentína odpust, šišková hostina. Spišská Belá sa v roku 1164 nazývala Valtesdorf, teda Osada svätého Valentína, podľa patróna Valentína, ktorému bol zasvätený prvý Kostol sv. Valentína v 13. storočí. Hoci v roku 1707 zhorela na ňom strecha a kostol ostal v ruinách a už nebol obnovený, ale patrón ostal dodnes v povedomí ľudí, preto je aj Valentínsky odpust dodnes, hoci nový kostol je zasvätený sv. Antonovi Pustovníkovi.

Medzi goralmi na Spiši, aj na polskej strane sú Valentínske patrocinia napríklad v Novej Belej.

Láska je jedným z najsilnejších citov, ktoré nás sprevádzajú celý život. Môže byť krásna, vášnivá, ale aj zložitá a niekedy bolestivá. Bez ohľadu na to, v akej fáze života sa nachádzame, láska je neoddeliteľnou súčasťou našej existencie. A práve preto sa o nej už tisíročia píše, spieva a hovorí.

Ústrednou postavou svetského sviatku lásky a zaľúbených vo februári je **svätý Valentín**. Názov sviatku bol odvodený od dvoch svätých Valentínov, ktorých si rímskokatolícka cirkev pripomína práve 14. februára.

Prvým je kňaz Valentín Rímsky, druhý biskup a lekár Valentín z Terni. Obaja zomreli ako mučeníci v Ríme 14. februára medzi rokmi 268 a 280. Obom Valentínom sa pripisuje legenda, podľa ktorej cisár Klaudius II. zakázal budúcim vojakom uzatvárať manželstvá z obavy, že by títo muži nedosahovali v armáde také dobré výsledky ako slobodní muži.

Valentín Rímsky však tajne sobášil zamilované páry kresťanským obradom. Porušenie zákazu bolo dôvodom, prečo dal cisár Valentína uväzniť a popraviť.

Korene má tento sviatok v stredovekom a ranonovovekom kulte svätca. V tomto

období sa stal Valentín patrónom romantickej lásky a zamilovaných. Významne k tomu prispel anglický básnik Geoffrey Chaucer so svojou básňou Vtáci snem.

Básnik spojil obdobie, keď si vtáky hľadajú partnerov s dňom 14. februára, ktorý pripadal na Valentína. Je teda akousi paralelou prebúdzania sa prírody a vznikajúcich ľubostných vzťahov. Chaucer opísal slávnostný deň zamilovaných, čím prepojil svätca s romantickou láskou.

Prečo som sa rozhodla spojiť sviatok sv. Valentína s dnešnou dobou? Pretože som ho povýšila na svätca spájajúceho nielen zaľúbené dvojice, ale ľudstvo ako celok. Národy, štáty, ich politikov, štátnikov. Ako keby sa vrátil medzi nás cisár Klaudius, ktorý väzní a popravuje lásku! Vracia hnev, vzburu, zosurovenie vzťahov medzi človečenstvom a človeka. Ratolesť mieru a lásky je udupávaná do prachu.

Ó, ľudstvo! ľudstvo! Tak si vzdialené/nebolo nikdy od príkazu Krista:/Blížneho miluj ako seba, sčista/a bez výhrady splna, iskrenne.

Kde sa stratila naša viera, naše kresťanstvo, láska sv. Valentína? Načo máme v programoch a dokonca aj v názvoch mnohých našich politických strán uchovávanie kresťanských tradícií, keď ich nedodržiavame? Keď vodu kážeme a víno pijeme?

Ani jedna nemá zakotvenú myšlienku neprotiviť sa zlu ešte väčším zlom, nenávisťou, zlobou - **pacifizmus**? Prečo sa stále viac objavuje v našich srdciach a na jazyku revanš, starozákonné oko za oko, zub za zub a nie novozákonné kto do teba kameňom, ty doňho chleбом?

Kto zapríčinil tento úpadok,/zosurovenie, zdi-vočenie mravov?/Čo ľudstvo zvedlo s ducha veličavou/vbrst do bahna? Ký upír to a mlok,/z prs sajúci mu i dnes žitia mok,/ krvoží-nívec s večnou záhou žhavou?//Ech, sebeckvo! to! — a niet nad ohavou/tou zvíťaziť, vojsk, rekov po dnešok.//

Prečo musíme jatriť staré rany? Síce ostali jazvy, ale už sa zacelili? Prečo náš jazyk, jazyk politikov a štátnikov nie je zamat, ale meč? Prečo veľký národ neuznáva rovnaké práva malému národu, či etniku, tak ako to konštatoval Romain Rolland francúzsky spisovateľ, presvedčený pacifista, odporca fašizmu, bojovník za mier vo svete, ktorý finančnú čiastku spojenú z Nobelovou cenou za literatúru venoval na zmiernenie útrap ľudí postihnutých 1. svetovou vojnou. Prečo silnejší týra, šikanuje slabšieho?

To oná panovačnosť nadutá,/čo pancier odela a čiha v zbroji;/čo na obzore ako mračno stojí,/žlč v okáloch a hrozbu pohnutia.//

Doba, v ktorej žijeme, sa často zdá byť plná konfliktov a vojen. Je preto zásadné pochopiť, že existuje alternatíva k týmto konfliktom, alternatíva, ktorú zastupujú pacifisti a princípy pacifizmu. Ale čo to presne znamená byť pacifistom a aký je pravý význam pacifizmu?

Pacifista je osoba, ktorá je pevne proti vojne a násiliu ako spôsobu riešenia konfliktov. Pacifisti veria v nenásilie, dialóg a diplomaciu ako prostriedkov k dosiahnutiu mieru a harmónie medzi ľuďmi a národmi.

Pacifizmus ako ideológia sa vyznačuje odmietnutím vojny a násilia, a to nielen v medzinárodnom kontexte, ale aj v **každom živote**. To znamená, že pacifisti sa snažia žiť podľa princípov nenásilia vo všetkých aspektoch svojho života, od osobných vzťahov až po politické a sociálne aktivity v duchu kresťanských tradícií. Je to ideológia, ktorá sa zasadzuje za to, aby spory medzi národmi a jednotlivcami boli riešené pokojnými a nenásilnými prostriedkami.

Pacifizmus sa v minulosti prejavil vo viacerých významných mierových hnutiach. Mahatma Gandhi, Martin Luther King Jr., Dalajláma, Albert Schweitzer, Bertha von Suttner, Albert Einstein, Alfred Nobel, Carl von Ossietzky, Pablo Picasso, Bertrand Russell, Matka Tereza, Lev Nikolajevič Tolstoj, Richard Wagner, Ludwik Lejzer Zamenhof, Robert Nesta Marley, John Lennon sú len niektoré z osobností, ktoré zastupovali a stále zastupujú pacifistické ideály. Predsa ich dodnes ľudstvo uznáva a akceptuje! Či nie? Prečo ich nenasledujeme?

Svätý Valentín, prosím, vrát ľudstvu lásku!

AM

v texte boli použité verše P. O. Hviezdoslava Krvavé sonety

Keď sa zjari na poli mokré miesta ukazujú, suché leto predpovedajú.

Naučiť sa starnúť

Starnúť nie je ľahké. Musíte si zvyknúť na pomalšiu chôdzu, rozlúčiť sa s tým, kým ste boli a zvítať sa s tým, kým ste sa stali. Je ťažké prijať roky, ktoré ubiehajú. Musíte sa naučiť privítať svoju novú tvár a hrdo kráčať vo svojom novom tele.

Odložte bokom, predsudky a strach, ktoré so sebou prináša doba. Nech sa stane, čo sa musí stať, nechaj odísť tých, ktorí musia odísť a nechaj zostať tých, ktorí zostať chcú.

Nie je ľahké zostarnúť. Treba sa naučiť od nikoho nič neočakávať, kráčať sám, vstávať sám a neľakať sa každé ráno pri pohľade na tú tvár v zrkadle. Musíte prijať, že všetko sa raz skončí, dokonca aj život samotný.

Musíte sa vedieť rozlúčiť s tými, ktorí odchádzajú, spomínať na tých, ktorí sú už preč a tešiť sa s ľuďmi, ktorí zostali pri Váš, aby sa zrodili nové úsmevy, nové túžby a nové nádeje.

AM

Gašpar Hegedűs - primície po 60. rokoch

V sobotu 15. februára 2025 sa v našom tajovskom kostole sv. Jána Krstiteľa a následne v starej škole konala milá a vzácna slávnosť: 14. februára 1965 - pred 60. rokmi na sviatok sv. Cyrila a Metoda (zároveň aj sv. Valentína) bol v Bratislave na kňaza vysvätený dnes už pán honorárny dekan vdp. Gašpar Hegedűs, ktorý v našej farnosti našiel druhý pastoračný domov.

Pokiaľ mu to zdravie dovoľuje, tak skoro každú nedeľu prichádza sláviť svätú omšu do jedného z našich troch kostolov v tajovskej farnosti.

Narodil sa 14. júla 1942 v Dulovciach v okrese Rimavská Sobota.

Po ukončení štúdia teológie bol jeden rok kaplánom v Novej Bani, v rokoch 1966-1969 vo Zvolene, v r. 1969 v Hriňovej a stal sa správcom fary v Sáse. V r. 1972 sa stal správcom farnosti Krupina, kde pôsobil až do r. 1990. Rok bol farárom v Oslanoch, v r. 1991 odišiel na invalidný dôchodok. V r. 1993 sa stal farárom v Sklených Tepliciach,

Zľava: emeritný dekan Mons. Jaroslav Pecha, oslávenec - honorárny dekan Gašpar Hegedűs a diecézny biskup Mons. Marián Chovanec

v r. 1995 odišiel na štúdiá v zahraničí. Od r. 1998 pôsobil v americkom štáte Georgia, od r. 2002 žije na dôchodku.

Slávnostnej svätej omši predsedal diecézny biskup Mons. Marián Chovanec, kázňou nás povzbudil emeritný dekan a konškolák vdp. Hegedűsa, Mons. Jaroslav Pecha. Na slávnosť prišlo asi 30 kňazov, rodina a rodáci pána Hegedűsa z Dúloviec pri Komárne, jeho bývalí farníci a my domáci z tajovskej farnosti.

Ďakujem farníkom, ktorí sa postarali o dôstojnú slávnosť v kostole a chutný obed a posedenie v škole.

Pánovi honorárnemu dekanovi Hegedűsovi vyprosujeme zdravie a Božie požehnanie a zároveň mu ďakujeme aj za duchovnú službu medzi nami.

JP

Kvet je úsmev z neba

Hovorí sa, že kvety sú symbolom jari a nového života. Preto aj po dlhom pôstnom období, po veľkonočnom trojdenní (kedy sa do kostolov nedávajú kvety) je každý kostol na obrady vzkriesenia opäť vyzdobený krásnymi živými kvetmi, aj ako symbol Ježišovho vzkriesenia.

V radosti i smútku sú kvety našimi stálymi priateľmi. Povieť niekoľko rád a usmernení. Kvet samozrejme vždy patrí žene a urobíme jej vždy radosť. A je to na mieste. My chlapi sa však už menej vieme potešiť z kytice kve-

tov, ktorou nás niekto obdaruje. Nás skôr poteší úprimné stretnutie a nejaký malý, no praktický darček.

Tento článok píšem aj preto, alebo hlavne preto, aby sme trochu urobili poriadok s kvetmi po pohreboch. Určite je pekný prejav úcty a vďačnosti priniesť na pohreb kvety. No povieť Vám, častokrát je ich naozaj veľa. Ako som povedal v pôstnom období sa kostoly neozdobujú kvetmi. Myslím si, že sú už aj iné spôsoby, ako prejaviť úctu mŕtvemu človeku.

Napríklad na jeden pohreb ľudí priniesli darčkové koše vytvorené z kahancov a sviec, ktoré určite nezhvahnú a rodina ich postupne môže zapáľovať na hrobch svojich milovaných. Tiež môžeme za zomrelých dať na svätú omšu, alebo napríklad 5,- € hodiť do pokladničky na kvety. V niektorých regiónoch je napríklad na kare malá finančná dobrovoľná zbierka, ktorá môže pomôcť dotknutej rodine. Prosím, aby ste ma správne pochopili. Nie som proti kvetom, ba práve naopak. Ale kvetov na pohreboch je niekedy naozaj veľa. Kvet skôr poteší živých, konkrétne ženy. Mŕtvi možno viac potrebujú naše modlitby a iné duchovné obdarovanie.

Na záver budem parafrázovať myšlienku jednej austrálskej modelky: *Ruža nikdy nemôže byť slnečnicou a slnečnica nikdy nemôže byť ružou.* Všetky kvety sú svojím spôsobom krásne, a tak je to aj so ženami i s ostatnými ľuďmi a veríme, že aj s našimi zomrelými.

JP

„Aj dejiny sa odoberajú k Ježišovmu hrobu a musia konštatovať, že je to tak, ako povedali svedkovia. No jeho, zmŕtvychvstalého, nevidia. To nám neumožnia dejiny, ale viera.“
Søren Kierkegaard (1813–1855) dánsky filozof a teológ,

Liturgický prehľad Veľkého týždňa

Nedeľa Utrpenia Pána (Kvetná-Palmová) – Začína Veľký (svätý, tichý) týždeň, v ktorom Cirkev slávi tajomstvá spásy uskutočnené Ježišom Kristom.

Štvrtok svätého týždňa (Zelený) – Cirkev si pripomína ustanovenie Najsvätejšej sviatosti Eucharistie, sviatosti kňazstva a Pánov príkaz bratskej lásky.

Piatok utrpenia Pána (Veľký) – Cirkev rozjíma o umučení a smrti Pána a uctieva si kríž, pred ktorým sa až do Veľkonočnej vigílie kľaká. Všetci kresťania katolíci zachovávajú zdržovanie sa mäsitého pokrmu a prísny pôst, čím majú účasť na vykupiteľskej obeti Ježiša Krista.

Svätá sobota (Biela) – Cirkev zotrúva pri Pánovom hrobe, rozjíma o jeho utrpení a smrti, ako aj o zostúpení k zosnulým a v modlitbách a pôste očakáva Jeho vzkriesenie.

Veľkonočná Nedeľa Pánovho zmŕtvychvstania – Slávnosť s vigíliou (nočným slávením v sobotu večer) a oktávou (osemdňovým slávením vzkriesenia Ježiša Krista). Je to Nedeľa nedeľ.

*Viem jedno hniezdo.
Rád ho mám.
V ňom ako v Božej sieti
je mnoho otcov,
mnoho mám a mnoho,
mnoho detí.*

*To hniezdo uvil Stvoriteľ.
A sám aj určil: komu,
koho tam pozve prebývať
do človečieho domu,
kto si bude smieť odomknúť
zamknúť jeho bránu,
kto pluhom krájať
ako chlieb zem,
Bohom darovanú.*

*Viem jedno hniezdo,
rád ho mám.
Hreje ma dňom i nocou,
vystlané mäkkou vravou
mám a mozolami otcov.*

*Môj dobrý Bože,
zhliadni naň.
Stráž nám ho neustále.
Ach, aspoň Ty ho,
Veľký, chráň,
keď si ho stvoril malý.*
Milan Rúfus - Modlitba za Slovensko

17. apríl 2025 - Zelený štvrtok Pánovej večere

18.00 – sv. omša

poklona do 20.00

18. apríl 2025 - Veľký piatok

15.00 slávenie utrpenia
a smrti Pána

Krížová cesta 10.00
Boží hrob do 21.00

19. apríl 2025 - Svätá sobota

19.30
sv. omša

15.00 - 19.15
Boží hrob

20. apríl 2025 - Veľkonočná nedeľa

9.30 - Tajov

9.45 - Kordíky
11.00 - Králiky

21. apríl 2025 - Veľkonočný pondelok

8.00 - Tajov

9.45 - Kordíky
11.00 - Králiky

spoločná svätá spoveď pred Veľkou nocou bude v našej farnosti v sobotu pred Kvetnou nedeľou

**Všetkým vám prajem život v pokoji a mieri,
pochádzajúci z Kristovho zmŕtvychvstania.**

Naši jubilanti

JANUÁR

Murgašová Anita, Mgr.
Horváth Ladislav, JUDr.

Murgaš Ján
Žabková Ľubica
Grosshappelová Jarmila
Giertli Ján, JUDr.

Korbelová Eva, JUDr.

Kilík Miroslav
Sedileková Katarína
Fruňová Ivana, Ing.

Caban Marek
Founis Michaela

FEBRUÁR

Sobotová Alžbeta, Mgr.

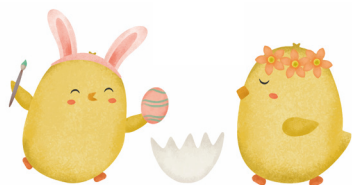
Púchy Ján
Chlebovec Ivan
Kocian Jaroslav
Valuška Jozef
Píš Martin
Greško Alex

MAREC

Sujová Anna
Púchyová Gabriela
Mišura Jozef
Greško Róbert
Lintner Juraj, Ing.
Founis Katarína
Vajs Marek, Ing.
Balango Michal
Bieliková Lucia
Bartíková Sarah
Mlynarčíková Nora

Milí jubilanti! Prijmite naše srdečné blahoželanie. Budte šťastní, zdraví a spokojní v ďalších rokoch vášho života.

Spomíname

Rok sa s rokom zišiel a je tu 13. február, deň, v ktorom si nám navždy odišiel. Že čas žiaľ zahojí, je len veľký klam, čím ďalej ubieha, tým viac Janko chýbaš nám.

Roky bežia, čas sa nezastaví, ale v srdciach našich zostávaš stále s nami. Dňa 13. februára 2025 je tomu už 7 rokov a 5. mája by si sa dožil 73. rokov.

Osud nám ale nedoprial, aby sme Ti ruku podali a spolu si zaspievali. Voda vyschne, mramor sa poláme, ale spomienka na Teba nám navždy zostane.

Spomínajú: bratia a sestry s rodinami a priateľka Elenka

Odišli do večnosti fanúšikovia tajovského futbalu

19. marca 2025 vo veku nedožitých 84 rokov zomrel dlhoročný fanúšik tajovského futbalu a neodmysliteľný predstaviteľ bansko-bystrického kultúrneho života Róbert Strieš.

21. marca 2025 zomrel vo veku nedožitých 79 rokov aj ďalší náš fanúšik Ján Smädo.

Nech odpočívajú v pokoji!

ACh

Receptár

Viaczrnné krekry

Na cesto potrebujeme:

- 200 g hladkej múky,
- ½ lyžičky kypriaceho prášku do pečiva,
- 100 g masti,
- ½ lyžičky soli,
- 1 žltok,
- 50 g zmesi semiačok (makové, ľanové, sezamové, chia, slnečnicové...),
- 2 lyžice krémového tvarohu,
- 1 vajce na potretie,
- 2 lyžice semiačok na posypanie

Postup: Z prísad vypracujeme cesto, ktoré zabalíme do potravinárskej fólie a necháme odležať v chladničke asi 30 minút.

Na pomúčenej doske cesto rozvaľkame na hrúbku 3-4 mm, a nakrájame nožom alebo radielkom na trojuholníky, prípadne vykrajovačkami povykrajujeme ľubovoľné tvary krekrov.

Poukladáme ich na plech vystlaný papierom na pečenie, potrieme rozšľahaným vajcom, posypeme semiačkami a pečieme v rúre vyhriatej na 180 st. 15-20 minút.

MM

Ak je na jar mnoho komárov, možno očakávať zlú žatvu.

Ako ďalej s Tajovským futbalom?

Ráno do kostola, potom spoločný obed a popoludní futbal. Tak sa niekedy žilo v nedeľu na dedinách.

Každý rok končí v našej okresnej súťaži minimálne jedno mužstvo, minulý rok to bola Dúbravica, Hiadel' a dokonca aj Selce, ktoré hrávali aj vyššie súťaže, v roku 2024 sa prihlásili do 8.ligy a nakoniec neodohrali ani jeden zápas.

Aj Tajov roky zápasí so získavaním hráčov a s financiami. Na futbal (8. liga) treba ročne len na poplatky (štartovné, členské, platy rozhodcov a pod.) okolo 2500,- €, na ktoré naše občianske združenie získa financie vďaka 2% z daní, sponzorským darom, vstupného na zápas a inou aktivitou Telo-výchovnej jednoty Slovan Tajov. S peniazmi a hráčmi sme si nakoniec vždy poradili, ale už minulý rok vznikol nový problém, nemá kto okolo futbalu robiť.

Éra veľkých brigád, mnohopočetného výboru a veľkej členskej základne je preč. Vyradiť šatne, pokosiť a vylajnovať ihrisko, povešať siete, nachystať bufet a večeru pre futbalistov, vyberať vstupné, vykonávať usporiadateľskú službu, nahadzovať zostavy hráčov do systému ISSF, natáčať zápas, prať dresy, ale aj zbierať lopty - na to treba minimálne 15 ľudí. My to robíme siedmi! Ako? Asi tak, že ten, čo chystal ihrisko robí aj večeru, je aj usporiadateľom. Je aj trénerom, je aj lekárskou službou. Natáča zápas na kameru, aj zbiera lopty.

To, že veľa Tajovčanov hrá futbal v iných kluboch nevadí, hrajú vyššie súťaže a ja verím, že sa raz do Tajova vrátia, ale my teraz nepotrebujeme pomoc tú futbalovú, ale tú nefutbalovú. Verím, že to spoločnými silami zvládneme a futbal, ktorý tu existuje takmer 100 rokov, tu ešte aj ďalšie roky existovať bude.

Peter Mažgut, predseda TJ Slovan Tajov

Dlhoročné opory- Peter Rončák kapitán a obranca a Michal Kucka, útočník, patrí medzi najlepších strelcov. Hrajú za Tajov skoro už 20 rokov.

OBLASTNÝ FUTBALOVÝ ZVÄZ BANSKÁ BYSTRICA

VYŽREBOVANIE MAJSTROVSKÝCH FUTBALOVÝ SÚŤAŽÍ – SÚŤAŽE DOSPELÝCH 8 . LIGA

Kolo	Dátum	Futbalový oddiel	Futbalový oddiel
15 kolo	30.03.2025 15.00 hod.	TJ ISKRA HORNÉ PRŠANY	TJ SLOVAN TAJOV
16 kolo	06.04.2025 15.30 hod.	TJ SLOVAN TAJOV	TJ DRUŽSTEVNÍK MIČINÁ
17 kolo	13.04.2025 15.30 hod.	ŠK ZORNIČKA RIEČKA	TJ SLOVAN TAJOV
18 kolo	20.04.2025	TJ SLOVAN TAJOV	FK SELCE (ODSTÚPENÉ)
19 kolo	27.04.2025 16.00 hod.	TJ SLOVAN POHRONSKÁ POLHORA	TJ SLOVAN TAJOV
20 kolo	04.05.2025 13.30 hod.	TJ SLOVAN TAJOV	OFK 1950 PRIECHOD B
14 kolo	8.5.2025 15.00 hod.	TJ SLOVAN TAJOV	TJ TATRAN HARMANEC
21 kolo	11.05.2025	VOĽNO	TJ SLOVAN TAJOV

Keď na jar poletuje veľa pavučín, bude horúce leto.

KH